

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 71/2567

นาย ส. ผู้ร้อง คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คู่กรณี คำพิพากษาศาลฎีกา คู่กรณี

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. 2542 มาตรา 14, พ.ร.บ.ว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. 2542 มาตรา 17

ย่อ / หลักกฎหมาย

กรณีผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลวินิจฉัยว่า คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดไม่ขัดแย้งกับคำพิพากษาศาลฎีกา ซึ่งมีปัญหาที่ต้องพิจารณาคือ การเสนอเรื่องของผู้ร้องเป็นไปตามมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. 2542 หรือไม่ คณะกรรมการพิจารณาแล้ว พระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. 2542 มาตรา 14 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า "ถ้ามี คำพิพากษาหรือคำสั่งที่ถึงที่สุดระหว่างศาลขัดแย้งกันในคดีที่มีข้อเท็จจริงเป็นเรื่องเดียวกัน จนเป็นเหตุให้คู่ความไม่ได้รับการเยียวยาความเสียหายหรือไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความขัดแย้งกันในเรื่องฐานะหรือความสามารถของบุคคล คู่ความ หรือบุคคลซึ่งได้รับผลกระทบโดยตรงจาก คำพิพากษาหรือคำสั่งดังกล่าวอาจยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการเพื่อขอให้วินิจฉัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลดังกล่าวได้ภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่คำพิพากษาหรือคำสั่งที่ออกภายหลังถึงที่สุด..." ดังนั้น การยื่นคำร้องตามบทบัญญัติดังกล่าวที่คณะกรรมการจะรับพิจารณาได้ จึงต้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องเห็นว่าคำพิพากษาหรือคำสั่งที่ถึงที่สุดระหว่างศาลขัดแย้งกันและขอให้คณะกรรมการวินิจฉัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตามคำพิพากษาหรือคำสั่งที่ถึงที่สุดระหว่างศาลที่ขัดแย้งกันนั้น เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้องนี้ปรากฏว่า ผู้ร้องเห็นว่าคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ. 1046/2566 และคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3878/2566 ไม่ขัดแย้งกัน และการที่นายกเทศมนตรีนครขอนแก่น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ไม่ปฏิบัติตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด จึงไม่อาจกระทำได้ ผู้ร้องจึงยื่นคำร้องนี้เพื่อขอให้คณะกรรมการวินิจฉัยว่า คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ. 1046/2566 และคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3878/2566 ไม่ขัดแย้งกัน เพื่อให้นายกเทศมนตรีนครขอนแก่นปฏิบัติตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด จึงมิใช่กรณีคำพิพากษาหรือคำสั่งที่ถึงที่สุดระหว่างศาลขัดแย้งกัน ตามมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. 2542 ที่คณะกรรมการจะรับพิจารณาวินิจฉัยได้ แต่เป็นการโต้แย้งการไม่ปฏิบัติตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ. 1046/2566 ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ซึ่งเป็นข้อขัดข้องในชั้นบังคับคดีตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ. 1046/2566 อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. 2542 มาตรา 17 วรรคสอง ประกอบข้อบังคับคณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล ว่าด้วยวิธีการเสนอเรื่อง การพิจารณาและวินิจฉัย พ.ศ. 2544 ข้อ 28 จึงมีคำสั่งให้ยกคำร้อง

องค์คณะ

ไม่มี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/>

